

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België — Belgia) — Belgacom NV przeciwko Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

(Sprawa C-221/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Zasady równego traktowania i niedyskryminacji — Obowiązek przejrzystości — Zakres stosowania — Porozumienie zawarte między podmiotami publicznymi państwa członkowskiego a przedsiębiorstwem z tego samego państwa członkowskiego — Przeniesienie przez te podmioty działalności polegającej na świadczeniu usług telewizyjnych, a także, na czas określony, wyłącznego prawa użytkowania ich sieci kablowych na przedsiębiorstwo z rzeczonego państwa członkowskiego — Możliwość powołania się przez przedsiębiorcę z tego samego państwa członkowskiego na art. 49 TFUE i 56 TFUE przed sądami tego państwa członkowskiego — Brak ogłoszenia przetargu — Względy uzasadniające — Istnienie wcześniejszego porozumienia — Transakcja mająca na celu zakończenie sporu dotyczącego interpretacji tego porozumienia — Ryzyko obniżenia wartości przeniesionej działalności)

(2014/C 9/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgacom NV

Strony pozwane: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State van België — Wykładnia art. 49 i 56 TFUE — Zakres stosowania — Zasada przejrzystości — Porozumienie zawarte między podmiotem publicznym a przedsiębiorstwem z tego samego państwa członkowskiego, dotyczące przeniesienia określonych praw tego podmiotu publicznego na dane przedsiębiorstwo, bez ogłoszenia lub zaproszenia innych przedsiębiorstw do składania ofert

Sentencja

1) Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE powinno się interpretować w ten sposób, że przedsiębiorca z danego państwa członkowskiego może

powołać się przed sądami tego państwa członkowskiego na naruszenie obowiązku przejrzystości wywodzonego z powyższych artykułów w związku z zawarciem porozumienia, na podstawie którego jeden podmiot lub więcej podmiotów publicznych rzeczonego państwa członkowskiego albo udziela przedsiębiorcy z tego samego państwa członkowskiego koncesji na usługi mającej niewątpliwe znaczenie transgraniczne, albo przyznaje przedsiębiorcy wyłączne prawo wykonywania działalności gospodarczej mającej takie znaczenie.

2) Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE powinno się interpretować w ten sposób, że:

- wola nienaruszania określonych praw do użytkowania należących do podmiotów publicznych sieci kablowych, które na mocy wcześniejszego porozumienia zostały przez nie przyznane przedsiębiorcy, nie może uzasadniać sprzecznego z prawem Unii rozszerzenia tego porozumienia w postaci bezpośredniego udzielenia koncesji na usługi lub wyłącznego prawa wykonywania działalności mającej niewątpliwe znaczenie transgraniczne, nawet jeśli następuje to w celu zakończenia sporu zaistniałego między zainteresowanymi stronami, ze względów całkowicie niezależnych od ich woli, co do zakresu tego porozumienia;
- powody natury gospodarczej, takie jak chęć uniknięcia obniżenia wartości działalności gospodarczej, nie stanowią nadrzędnych względów interesu ogólnego mogących uzasadnić bezpośrednie udzielenie koncesji na usługi dotyczące tej działalności lub wyłączne prawo wykonywania tej działalności i mające niewątpliwe znaczenie transgraniczne, z odstępniem od zasad równego traktowania i niedyskryminacji ustanowionych przez rzeczone artykuły.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — C. Demir przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-225/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Układ stowarzyszeniowy EWG—Turcja — Artykuł 13 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Klauzule „standstill” — Pojęcie przebywania zgodnie z prawem)

(2014/C 9/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C. Demir

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Niderlandy — Wykładnia art. 13 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia wydanej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy układu stowarzyszeniowego między EWG i Turcją — Zakaz wprowadzania przez państwa członkowskie nowych ograniczeń w dostępie do rynku pracy pracowników tureckich, którzy przebywają i są zatrudnieni na ich właściwych terytoriach zgodnie z prawem — Przepisy krajowe przewidujące warunek materialny lub proceduralny w zakresie pierwszego wjazdu na terytorium krajowe obywateli tureckich — Wymóg posiadania tymczasowego zezwolenia na pobyt przed wjazdem do Niderlandów oraz wystąpienia o zezwolenie na pobyt — Punkt 85 wyroku Trybunału w sprawach połączonych C-317/01 (Abatay) i C-369/01 (Sahin), Rec. 2003, s. I-12301.

Sentencja

- 1) Artykuł 13 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, wydanej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, który został podpisany w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej oraz który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., należy interpretować w ten sposób, że gdy środek przyjęty przez przyjmujące państwo członkowskie ma na celu zdefiniowanie kryteriów zgodności z prawem sytuacji obywateli tureckich poprzez przyjęcie lub zmianę przesłanek materialno- lub formalnoprawnych w zakresie wjazdu, pobytu i ewentualnie zatrudnienia tych obywateli na jego terytorium i gdy przesłanki te stanowią nowe ograniczenie w wykonywaniu swobodnego przepływu pracowników tureckich w rozumieniu klauzuli „standstill” ustanowionej w tym artykule, sama okoliczność, że środek ma na celu na celu zapobieżenie, przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie dokumentu pobyтового, wjazdowi i pobytowi niezgodnym z prawem, nie pozwala wykluczyć zastosowania tej klauzuli.
- 2) Artykuł 13 decyzji nr 1/80 należy interpretować w ten sposób, że posiadanie tymczasowego zezwolenia na pobyt, które jest ważne tylko w okresie oczekiwania na wydanie ostatecznej decyzji w przedmiocie prawa pobytu, nie stanowi przebywania zgodnie z prawem.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunia) — Corina-Hrisi Tulică przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavoșin przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

(Sprawy połączone C-249/12 i C-250/12) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 73 i 78 — Transakcje dotyczące nieruchomości dokonane przez osoby fizyczne — Uznanie tych transakcji za czynności podlegające opodatkowaniu — Określenie należnego podatku VAT wobec braku ustaleń stron w tej kwestii przy zawieraniu umowy — Możliwość lub brak możliwości odzyskania przez dostawcę podatku VAT od nabywcy — Konsekwencje)

(2014/C 9/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Inalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Corina-Hrisi Tulică (C-249/12), Călin Ion Plavoșin (C-250/12)

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Inalta Curte de Casație și Justiție — Wykładnia art. 73 i 78 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Podstawa opodatkowania — Transakcje dotyczące nieruchomości, dokonane przez osoby fizyczne, niepodlegające opodatkowaniu podatkiem VAT — Uznanie wskazanych transakcji przez władze krajowe za transakcje opodatkowane — Ustalenie podstawy opodatkowania w braku wzmianki dotyczącej podatku VAT przy zawarciu umowy — Odliczenie kwoty podatku VAT od ceny umowy lub doliczenie go do całkowitej ceny zapłaconej przez nabywcę

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a w szczególności jej art. 73 i 78 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.